

מסורת הש"ס

- ↑ קדושין יג, טז (על כט. נדרים כה, א) שנת פתח, ד) סוטה לב, נביכות מ'; ס) ז"ל והמלוא, ו) יומא פה; (תוספתא יומא פ"ד, ו) יומא פו, ח) וכל ולימא בעינן, ט) פסהדרין כ; ו) מה, יעב"ך, כ) וכן מפרש הש"ס בסוגיא דהכל לקמן ע"כ וק"ש, ו) (דף לג: ג), ח) (ועי'עמוד' פסהדרין כד: ד"ה שנת, ו) [נדמ"י קדושין טז:]

תורה אור השלם

- ↑ לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקם ה' את אשר ישא את שמו לשוא: שמות כ ו
- ↑ אל תתן אף את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא לפיה יקצף האלהים על קולך ותכל את מעשה ידך:

קהלת ה' ה

- ↑ הלא פרס קרעב לחמך וגוים מרודים תביא בית כי תראה ערם ובסיתו ומבשרך לא תתעלם:

ישיעיהו נח ד

- ↑ אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פורצו ודמים בדמים וגו' השוע ד ב
- ↑ בי מנאפים מלכא הארץ כי מפני אלה אגלה הארץ ויבשו נאות מדבר ותתי מרעקם רעה וגבורתם לא כן:

ירמיהו כג י

- ↑ על כן תאכל הארץ ואמלל כל יושב בה ביות השדה ובעוף השמים וגם דג הים יאספה השוע ד ג
- ↑ הוצאתיה נאם ה' צבאות וקבא אֵל בית הנגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עצי ואת אבניו: וזכיה ה' ד
- ↑ וידבר אל העדה לאמר סורו אל מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם ואל תספו בכל חטאתם: מכבד טו כו
- ↑ ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת את האלה הזאת:

דברים כט יג

- ↑ כי את אשר ישנו פי עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו יהיו: דברים כט יד
- ↑ קימו וקבלו הדברים עליהם ועל דרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הדברים האלה ככתבם וכוונתם בכל שנה וישרה:
- ↑ אמרו טו כו
- ↑ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקם לא ינקם פקר עין אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: שמות לד ו
- ↑ ושמתי אני את פני באיש יהודה ובמשפחתו והביתי אתו ואת כל הוונים אתירי ואתו אתירי ומלך מקרב עמם: ויקרא כ ה
- ↑ וכשלו איש באחיו כמפני חרב וירדף אֶן ולא תהיה לכם תקוהו לפני איביכם: ויקרא כו לו

רבינו חננאל

רת"ח לכתחלה בתפישת

[תפלין]: שבויה ממומד

רת"ח מיושב: ת"ח שבויה

הדיין אף היא בלשונה נאמרה. אומרים הוי יודע שכל העולם נודעו בשעה שאמר הקב"ה למשה בסיני לא תשא. מאי טעמא כל העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

שכל העולם נודעו.

לחטיא אם בשרך. את קרובך: **פוטרין אוטו מיד.** ואין משהיך אותו

כאן שלא יחזור בו וע"כ ישלם ^ו מיד שקיצל עליו צ"ד: **הרשעים.**

מפרש לקמיה [ע"כ]: **אלא על דעסנו.** הא פרישנא טעמא משום קניא

ד**רבא** צפרק ג' (לעיל דף כט. ט). **לא חסכו.** כלומר לא כשאתכס בממשצות לבצכס: **פרשם סוטה.** כשמשביעין אותה ישביעו בלשון שהיא שומעת: **וידוי מעשר.** צערתי הקודש (דברים טו). וטעמא דכולהו מפרש במסכת סוטה **ט**: **ולא פשא עמאן.** אלמא לא חמירא מכרימות ומיתות צ"ד: **מנקה הוא נשצים.** וכאן אף לנצים לא ינקם בלא פריעון: **דינא אחרינא.** צפורענות קלה ולא צפורענות הנאה עליו: חלה

ס"ד דכתיב מפני אלה אבלה הארץ וכתיב על כן תאכל הארץ ואומלל כל יושב בה וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו שנים ושלשה דורות וכאן נפרעין ממנו לאלתר שנאמר הוצאתיה נאם ה' צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו הוצאתיה לאלתר ובאה אל בית הגנב זה הגונב דעת הבריות שאין לו ממון אצל חבריו וטוענו ומשביעו ואל בית הנשבע בשמי לשקר כמשמעו ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו הא למדת דברים שאין אש ומים מכלין אותן שבוית שקר מכלה אותן אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד ואם אמר הריני נשבע העומדין שם אומרים זה לזה סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה וגו' וכשמשביעין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על דעתך אנו משביעין אותך אלא על דעת המקום ועל דעת ב"ד שכן מצינו במשה רבינו כשהשביע את ישראל אמר להן רעו שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעת המקום ועל דעתי שנאמר ולא אתכם לבדכם וגו' כי את אשר ישנו פה אין לי אלא אותן העומדין על הר סיני דורות הבאים וגרים העתידין להתגייר מנין ת"ל וואת אשר איננו ואין לי אלא מצוה שקיבלו עליהם מהר סיני מצות העתידות להתחדש כגון מקרא מגילה מנין ת"ל קיימו וקבלו קיימו מה שקבלו כבר מאי אף היא בלשונה נאמרה כדתנן אלו נאמרין בכל לשון פרשת סוטה בידוי מעשר יקריאת שמע ויתפלה יוברכת המזון וישבוית העדות וישבוית הפקדון וקאמר נמי שבוית הדיינין אף היא בלשונה נאמרה אמר מר אומריין לו הוי יודע שכל העולם כולו נודעו בשעה שאמר הקב"ה לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא מ"ט אילימא משום דאתיהב בסיני עשר דברות נמי אתיהב ואלא משום דחמירא ומי חמירא והתנן אלו הן קלות עשה ולא תעשה חוץ מלא תשא חמורות זו כריתות ומיתות ב"ד ולא תשא עמהן אלא כדקתני טעמא וכל עבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכל עבירות שבתורה לא נאמר בהן לא ינקם והכתיב ונקה לא ינקם ההוא מיבעי ליה לכדרבי אלעזר דתניא רבי אלעזר אומר אי אפשר לומר ונקם שכבר נאמר לא ינקם א"א לומר לא ינקם שכבר נאמר ונקם הא כיצד מנקה הוא לשבים ואינו מנקה לשאינן שבים כל עבירות שבתורה נפרעין ממנו וכאן ממנו וממשפחתו וכל עבירות שבתורה ממשפחתו לא והכתיב ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו ותניא אמר ר"ש אם הוא חטא משפחתו מה חטאת לומר לך אין לך משפחה שיש בה מוכס שאין כולה מוכסין ושיש בה לסטים שאין כולה לסטים מפני שמחפין עליו התם בדינא אחרינא הכא בדינא ידידיה כדתניא רבי אומר והכרתי אותו מה ת"ל לפי שנאמר ושמתי אני את פני יכול כל המשפחה כולה בהיכרת ת"ל אותו * אותו בהיכרת ולא כל המשפחה כולה בהיכרת וכל עבירות שבתורה נפרעין ממנו וכאן ממנו ומכל העולם כולו ו (שנאמר אלה וכחש וכתוב על כן תאכל הארץ ואימא עד דעביד להו לכולהו לא ס"ד דכתיב מפני אלה אבלה הארץ) וכל עבירות שבתורה מכל העולם לא והכתיב וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה התם

דלאתריך למידרשה נמי כי הכא ורבא גופיה דרש כי הכא קיימו מה שקצלו כבר צעזע פ' ר"ע (דף פח). והא דלאתריך דלרשא אחרינא רבא גופיה חשיב ליה פירכא בסוף פ"ק דחגיגה (דף ק.) גבי הימר נדרים פורחין צבזיר דמייתי קרפי טובא שיש להם על מה שיסמכו ומסיק רבא כולהו אית להו פירכא דלמא דלרשא אחריתי לצר מדשמואל ויש לומר דבסוף פרק קמא דחגיגה ודאי חשיב להו פירכא משום דלשמואל ליכא פירכא כלל דלא מיבעי ליה דלרשא אחריתי אצל צפ"ק דמגילה (דף ק.) **וואלן** נאמרין **בבב** לשון בו'. תימא דלא מני במתניתין שצועת הדיינין ושצועת ציטוי דכיון דתנא חלו ליכא למימר תנא ושיירט וי"ל דליכא שום גוונא צהנאו דמני דליתיה צהני להכי מני להו לחודשיה: ונעיין תוספות וצמות פ"ד: ד"ה אלא ותוספות כמות כט. ד"ה ועל ותוספות וצמים פד. ד"ה הלן ועי' תוספות שנת עה: ד"ה חסר אחת: **התם**

שבוית הדיינין פרק ששי שבועות

למ.

ואין בשרך אלא קרובים. ואע"ז דצפרק צמה מדליקין (שנת דף זכ:) נפקא לן מהאי קרא דצנעון נדרים צנים מתים כשהן קטנים אצל גדולים לא וכ"ש ממשפחתו לא היינו צנדרים אצל שצוה אפילו כל משפחתו נענשים דקרא איירי צתרוייהו אל תתן את פיך איירי שצצועה ולמה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך דמשמע צנים דוקא איירי צנדר:

שנאמר **אלה וכחש וגו'.** כל עצירות שצתורה לאו דוקא אלא כלומר הנך דלא הוו כיוצא בשצועה דהא מוכח צפ"ק דקדושין (דף יג.) דמשום עריות לחודייהו אכלה הארץ: **אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד.** פי' צקונטרס שלא יחזור צו קודש שיאל מצ"ד והא דלמרינן צריש המפקיד (צ"מ דף גז.) אמר הריני משלם וחזר ואמר איני משלם מהו מי למרינן מהדר קהדר ציה או דלמא דחויי קא מדחי היינו קודם שיאל מצ"ד אי"נ אפילו אחר שיאל ואי דעמיה למהדר אע"פ שאינו יכול לחזור צו לא מייקני ליה כפילא דצני אטרוחי לצי דינא כדלמרי' התם (דף לה.) גצי ההוא דלפקיד כיפי ואלדריב משס רחיה היא דלא מצי הדר דאי מצי הדר ציה אמאי אית לן למימר לדחויי קמכוין ועל כן נראה פירוש הקונטרס ולא כמו שפר"ת צספר הישר צפרק זה צורר (פסהדרין דף מד. וסס) צצמעתא דלחמן עלי אלא דמצי הדר ציה וצוציא רחיה מההיא דהמפקיד והכי פירושא דפוטריין אותו מצ"ד שמתין קך יאל שום מלחזור צו ועוד דצזי צנמלא צצס ר"ת דההיא דהמפקיד איירי צאומר הריני משלם חוץ לצ"ד אי"נ לא יאל מצ"ד כדפי' אצל אס אמר צצ"ד וחזר ואמר חוץ לצ"ד איני משלם לא מצי הדר ציה וצההוא דזה צורר גופיה משמע כפי' הקונטרס דתניא היה צבזירו חייב לו שצוה ואמר לו דור לו צחיי ראשן ר"מ אומר יכול לחזור צו וצכמים אומרים אינו יכול לחזור צו ולמרינן צגמרא לאחר גמר דין ממלוקת והלכה כדצרי חכמים משמע לאחר גמר דין אע"פ שלא נדר לו צחיי ראשו עדיין ומיאו"י י"ל דלא קרי גמר דין אלא כשנדר לו כבר צחיי ראשו וכן משמע צפי' ש נוחלין (צ"צ דף קמה.) לפי גי' ר"ת גצי צבזי גצנת והוא אומר לא גצנתי מה טיבו אללך כו' דגרס ראוץק השצע וטול ונצצע אינו יכול לחזור צו משמע דוקא כשנצצע אצל קודם ששצצע יכול לחזור צו ויש ספרים דגרסי התם נשצצ ואינו יכול לחזור צו **ט**:

קיימו **מה שקבאו כבר.** תימא דצפ"ק דמגילה (דף ק.) איכא תנאי טובא דדרשי דלסתר צרות הקודש נלמרה מקראי ושמואל דריש ליה מקיימו וקצלו קיימו למעלה מה שקצלו למטה ומסיק רבא דלכולהו אית להו פירכא צר מדשמואל והא דלשמואל נמי אית ליה פירכא דלאתריך דלרשא אחרינא **ר"ע** (דף פח). והא דלאתריך דלרשא אחרינא כולהו אית להו פירכא דלמא דלרשא אחריתי לצר מדשמואל ויש לומר דבסוף פרק קמא דחגיגה ודאי חשיב להו פירכא משום דלשמואל ליכא פירכא כלל דלא מיבעי ליה דלרשא אחריתי אצל צפ"ק דמגילה (דף ק.) **וואלן** נאמרין **בבב** לשון בו'. תימא דלא מני במתניתין שצועת הדיינין ושצועת ציטוי דכיון דתנא חלו ליכא למימר תנא ושיירט וי"ל דליכא שום גוונא צהנאו דמני דליתיה צהני להכי מני להו לחודשיה: ונעיין תוספות וצמות פ"ד: ד"ה אלא ותוספות כמות כט. ד"ה ועל ותוספות וצמים פד. ד"ה הלן ועי' תוספות שנת עה: ד"ה חסר אחת: **התם**

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דההוא גברא דאתחייב ליה שבויה לחבריה והוה נקוט [קניא] ברייה ומסתמיך עליה כדבעי לאשתבועי. אמר לתובע נקוט לי בדין קניא דבעינא למיתפס ס"ס בדין ושקלה מיניה ונשבע לו שפרעתיה. וכיון דחזיא דאשתבע שדייה ברוגיא לההוא קניא ואתיבאר ואישתתף וזיי לארעא. ואשתכח דבקושטא אשתבע דהא יתיב ליה קניא ובגהו נתנו וזוי

ה' כלא' כלא' מ"ש מ"ש לקמן דההוא גנבה כו' עד פס"ה.

העבירות שבתורה נאמר בהן ונקם וכאן נאמר לא ינקם ה' וכתוב על כן תאכל הארץ וגו'. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבויה לא שנאמר הוצאתיה לאתר נאם ה' ובאה אל בית הגנב ואל בית הגנב זה גונב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבוית שקר כמשמעו. ולנה בתוך ביתו זו האלה. וכלתו את עציו ואת אבניו הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן שבוית שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [והאנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר' שמעון בן טרפון אומר שבוית ה' תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי' על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. וסאיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא' וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. ובשבוית שקר נתפשיין תכל ושמעשביעיין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על מה שבועתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בי"ח. ואמרין למה ליה למימר הכי. משום קניא דרבא והאי קניא דרבא מפורש בנדרים פרק ד' נדרים (החור' ו) וכן מצינו ששהביעו משה את ישראל על דעתו ועל דעת המקום השביעים שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי כלומר על דעתי. אשר ה' אלהיך כרות עמך היום כלומר על דעת המקום. דהה